

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

LEGE pentru simplificarea și debirocratizarea transferului de părți sociale și a vărsării capitalului social prin modificarea Legii nr. 31/1990 privind societățile

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1.Descrierea situației actuale

În prezent, România este singura țară din Uniunea Europeană care prevede cel mai restrictiv și birocratic regim cu privire la transferul părților sociale dintr-un SRL către terți. Legea chiar interzice asociaților să își stabilească propriile reguli de reglementare a transferului de părți sociale, și le impune în schimb o procedură birocratică în două etape diferite, cu o durată incomparabil mai lungă ca în restul țărilor din UE. În vreme ce în alte jurisdicții transferul părților sociale poate avea loc chiar și într-o zi, în cel mai optimist caz din România, transferul durează **cel puțin 30 de zile**, dar în practică chiar și mai mult în funcție de incidentele care pot interveni cu efectul suspendării transferului, ajungând chiar și la **6-12 luni** sau mai mult.

Posibilitatea de a transfera liber participația către terți, sau ca asociații să stabilească propriile reguli care să guverneze acest aspect prin actul constitutiv, este prevăzută în majoritatea țărilor din Uniunea Europeană, inclusiv Austria, Belgia, Cehia, Danemarca, Finlanda, Germania, Grecia, Ungaria, Irlanda, Italia, Țările de Jos, Norvegia, Polonia, Portugalia, Suedia, Regatul Unit.

1. Etapele și birocracia rigidă care reglementează transferul părților sociale în România

În România transferul părților sociale unui SRL trebuie să aibă loc în două etape diferite. **Prima etapă** este aprobarea cu supra-majoritatea de trei sferturi din voturi în cadrul firmei și încheierea

actului privat de înstrăinare. Asociații nici măcar nu pot alege reguli proprii care să guverneze această operațiune, ca în jurisdicțiile amintite mai sus.

A doua etapă este reprezentată de publicarea deciziei în Monitorul Oficial și așteptarea unui termen de **30 de zile**. În practică, însă, publicarea în Monitorul Oficial nu se face direct de societatea comercială, ci decizia este depusă la ONRC, iar ONRC o prelucrează și transmite apoi spre publicare în Monitorul Oficial. În practică, acest lucru poate dura chiar câteva săptămâni, astfel că practic întârzierea poate fi de chiar **până la 60 de zile**. Asta chiar dacă societatea nu are nici un fel de datorii și nici un creditor nu exprimă o opoziție.

Mai mult, se prevede posibilitatea formulării unei opoziții de orice persoană interesată, care poate bloca operațiunea până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive. Chiar dacă în practică opozițiile formulate sunt în general respinse de instanță, procedura aceasta riscă să întârzie transferul **luni de zile în plus** față de termenul inițial.

În cazul admiterii opoziției, transferul nu este nicidecum anulat, ci societatea este obligată la plata prejudiciului pretins de reclamant. Fie că opoziția este respinsă de instanță, fie că este admisă, transferul părților sociale tot are loc, însă a fost întârziat enorm de mult.

Acest lucru este cu atât mai mult adevărat cu cât cesiunea are loc **abia după comunicarea hotărârii judecătorești**, lucru care adaugă o ultimă întârziere imprevizibilă care poate fi de câteva săptămâni. Această etapă judiciară are loc **de două ori**, pentru gradele de jurisdicție ale fondului precum și apelului. Este vorba de o perioadă care de asemenea poate varia în mod imprevizibil, și care prelungește suspendarea transferului nejustificat.

2. Încărcătura instanțelor și exemple din practică

La efectuarea unei căutări pe practica judiciară indexată având ca obiect opoziția în legătură cu cesiunea părților sociale prin referire la art. 202, rezultă un număr de aproximativ **4.600** de astfel de soluții indexate. Adică, în medie, **460** de opoziții pe an soluționate de instanțele din România. Dintre acestea, doar **96** au primit pe fond soluție de admitere sau admitere în parte, adică aproximativ **2%**. Chiar și cu o marjă de eroare generoasă, este clar că majoritatea covârșitoare a opozițiilor sunt respinse în instanță.

Exemplificăm mai jos câteva astfel de cazuri preluate din practică. În fiecare dintre ele, opoziția a reprezentat o întârziere medie de cel puțin un an de zile:

1. Decizia Curții de Apel București nr. 1519/2011: la data de 27.09.2010, fiscul înregistrează opoziție. E respinsă pe fond la 17.08.2011. Fiscul atacă, iar soluția definitivă este pronunțată pe 21.10.2011, la **un an distanță** de la introducerea opoziției. În motivarea respingerii, instanța reține că fiscul a făcut doar afirmații generale, fără a demonstra în concret o creanță, depunând înscrisuri cu privire la o societate complet diferită.

2. Decizia Curții de Apel București nr. 567A/2020: la 31.10.2018 se adoptă hotărârea societății. La 17.12.2018, fiscul înregistrează opoziție. E respinsă pe fond la 11.06.2019. Fiscul atacă, iar soluția definitivă este pronunțată pe 16.06.2020, la **aproape doi ani distanță** de la introducerea opoziției. În motivarea respingerii, instanța a reținut că fiscul nici măcar în apel nu a depus înscrisurile probatorii.

3. Decizia Curții de Apel Ploiești nr. 213/2020: la 27.05.2019 se adoptă hotărârea societății. La 03.07.2019, fiscul înregistrează opoziție. E respinsă pe fond la 30.10.2019. Fiscul atacă, iar soluția definitivă este pronunțată pe 15.06.2020, la **un an distanță** de la introducerea opoziției. În motivarea respingerii, instanța a reținut că fiscul nu a administrat probe.

4. Decizia Curții de Apel Pitești nr. 33/2020: la 18.01.2019 se adoptă hotărârea societății. La 22.02.2019, fiscul înregistrează opoziție. E respinsă pe fond la 22.05.2019. Fiscul atacă, iar soluția definitivă este pronunțată pe 15.01.2020, la **un an distanță**. În motivarea respingerii, instanța a reținut că fiscul nu a administrat probe.

5. Decizia Curții de Apel București nr. 377/2020: la 19.11.2018 se adoptă hotărârea societății. Fiscul înregistrează opoziție pentru creanța de 76 RON. La 12.03.2019, fiscul depune la dosar dovada plății creanței de către societate, și cere renunțare la opoziție. Opoziția e respinsă pe fond la 20.09.2019, ca rămasă fără obiect. Fiscul atacă, iar soluția definitivă este pronunțată pe 19.05.2020, la **un an și jumătate distanță** deși creanța fusese achitată. În motivarea respingerii, instanța a reținut că fiscul depus **apel cu re-credință împotriva propriei soluții cerute**.

Examinând un număr de **400** de decizii la nivelul curților de apel între 2015-2020, întârzierile cauzate s-au plasat între **109 și 1494 de zile**, iar întârzierea medie a fost de **378 de zile**.

În fiecare dintre cele 400 de opoziții, reclamant era **fiscul**. Mai grav, **absolut fiecare dintre ele era respinsă**. În nici unul din cazuri, **fiscul nu a probat prejudiciul pretins**.

Nu doar că opozițiile introduse de organele fiscale nu cresc în vreun fel colectările fiscale, dar sunt irosiți și banii contribuabililor cu **plata amenzilor judiciare aplicate fiscoi și cheltuielile de judecată** pe care trebuie să le achite. La un onorariu avocațial modest de 1.500 RON/dosar, doar cu aceste cauze analizate vorbim de peste **600.000 RON** plătiți în cheltuieli de judecată pentru nimic.

3. Probleme suplimentare cauzate în perioada stării de urgență

Birocrația excesivă care guvernează în prezent transferul de părți sociale are efecte extrem de nocive în mod normal. Însă pe durata stării de urgență cauzată de epidemia coronavirus, când mediul privat a avut de suferit consecințe economice extrem de grave, această birocratie a reprezentat un blocaj suplimentar în mediul de afaceri, care a afectat chiar și procedurile începute înaintea stării de urgență, și s-au prelungit chiar și după terminarea acesteia.

Pe durata stării de urgență, s-a implementat soluția suspendării unor termene procedurale. Drept urmare, au apărut inclusiv divergențe de opinie cu privire la suspendarea inclusiv acestui termen de opoziție.

Astfel, toate operațiunile de transfer au fost puse sub semnul întrebării și supuse unui risc imprevizibil de a fi atacate pentru nerespectarea termenului de 30 de zile suspendat. (spre exemplu, „*Ce impact are decretarea stării de urgență asupra termenelor prevăzute de legea societăților*” în Ziarul Financiar, 19.03.2020; sau „*Are the opposition terms provided by Law 31/1990 suspended during the state of emergency?*”, PriceWaterhouseCoopers Romania Crisis Centre, 31.03.2020).

4. Istoric privind originea normelor privind opoziția la transferul părților sociale și criticile aduse chiar de la adoptarea lor acum 10 ani

Posibilitatea formulării opoziției la cesiunea părților sociale cu efect suspensiv a fost introdusă în art. 202 prin OUG nr. 54/2010.

Expunerea de motive a acesteia nu a explicat raționamentul introducerii acestor modificări, iar literatura de specialitate juridică a criticat faptul că ele nu sunt proprii dreptului societar, cu atât mai mult cu cât exista deja forma generală a opoziției care proteja interesele creditorilor, fără a adăuga la birocrăția și întârzierea transferului propriu-zis.

S-a criticat de asemenea faptul că ele nu au rezultat dintr-o nevoie a practicii referitoare la instituția opoziției în general, și nici a nevoii de a reglementa mai bine funcționarea societăților cu răspundere limitată sau transferul de părți sociale. „Pentru un avantaj creat în favoarea creditorilor sau persoanelor prejudiciate s-au create mai multe dezavantaje în funcționarea unor societăți sau expus anumiți deținători de părți sociale”, cu toate că în realitate modificările aduse au fost inutile (sau chiar nocive) și confuze din punct de vedere tehnic (Lucian Săuleanu, *Opoziția la hotărârea asociațiilor privitoare la transmiterea părților sociale*, Revista de Drept Comercial nr. 5/2011).

Dimpotrivă, s-a tras concluzia că scopul modificărilor a fost protejarea unui singur creditor, respectiv ANAF, și că modificările aduse mai mult dăunează funcționării SRL-urilor. Așadar, guvernul a dovedit o slabă aptitudine pentru colectarea creanțelor fiscale, și în loc să implementeze o reformă în propriul aparat de specialitate, a supra-reglementat mediul de afaceri cu noi obstacole costisitoare.

Intenția a fost în realitate de a „pune presiune” asupra societăților comerciale să își achite creanțele bugetare, chiar și neexigibile, înaintea oricărei cesiuni de părți sociale. Însă existau deja remedii juridice și alte proceduri legale pentru acest scop (răspunderea solidară pentru creanțele fiscale prevăzută de codul de proceduri fiscală, răspunderea organelor de conducere și a persoanelor responsabile în procedura insolvenței, opoziția prevăzută cu titlu general la art. 61-62, executarea silită, sau chiar acțiunea penală pentru infracțiunea de transmitere fictivă a părților sociale prevăzută de art. 280¹).

De altfel, practica a și notat acest lucru, constatându-se înregistrarea unor numeroase cereri de opoziție de către administrațiile finanțelor publice, care raportate la interpretările și motivele invocate în cadrul acțiunilor au fost caracterizate drept un veritabil abuz de drept.

Mai grav este că deși mediul de afaceri a fost sufocat și îngreunat de aceste supra-reglementări, efectele urmărite de guvern prin

introducerea lor nu s-au materializat. Este bine-cunoscut faptul că colectarea creanțelor fiscale nu s-a îmbunătățit. În plus, practica judiciară a respins în mod regulat opozițiile atunci când fiscalul avea la dispoziție calea îndeplinirii prin alte mijloace procedurale, sau nu putea proba pretenția că în urma cesiunii s-ar găsi în imposibilitate de a încasa sumele datorate la bugetul de stat.

În realitate, modificările aduse nici nu erau necesare îmbunătățirii vreunei colectări fiscale, iar singurele efecte pe care le-au avut în practică au fost să îngreuneze sau chiar să împiedice desfășurarea afacerilor și atragerea investițiilor, să încarce instanțele de contencios cu opoziții exercitate neîntemeiat în veritabile abuzuri de drept, și chiar să conducă la diminuarea colectărilor fiscale ca urmare a întreținerii unui mediu de afaceri sufocat.

5. Alte aspecte probleme și costuri generate de această supra-birocrație

Pe lângă imprevizibilitatea generată și costurile generate atât sectorului privat cât și celui public, discrepanța dintre reglementarea românească și cele ale jurisdicțiilor din Europa are și alte consecințe negative.

Spre exemplu, în cazul tranzacțiilor transfrontaliere care implică executarea unor obligații sau încheierea unor transferuri simultan, respectarea strictă a unei cronologii este esențială pentru încheierea cu succes a tranzacției. Deseori achizițiile și finanțările în asemenea tranzacții trebuie să aibă loc simultan, sau deloc. Sincronizarea părții românești prezintă deja costuri și dificultăți suplimentare, în timp ce întârzierea generată de legea birocratică, precum și riscul care planează asupra prelungirii imprevizibile, pun sub semnul întrebării însăși întreaga tranzacție.

Mai mult, s-a constatat în practică faptul că posibilitatea de opoziție introdusă în 2010 a fost folosită în mod regulat în mod abuziv. S-a pus presiune pe unele societăți prin exprimarea intenției de opoziție sau chiar a opoziției în sine, cu scopul de a le influența să plătească creanțe care altminteri nu erau exigibile, certe sau lichide, dar care erau mai ieftin de achitat decât costurile cauzate de întârzierea soluționării opoziției. Cu atât mai mult cu cât nu a existat un prag minim eligibil pentru exprimarea opoziției, sau o sancțiune pentru opoziția inadmisibilă.

Aceste probleme au fost exacerbate de rolul autorităților publice și ale stimulentele de a exprima opoziții pentru sume oricât de mici, la fel cum introduc alte căi de atac vădit fără merit. Colectarea

devreme a oricăror creanțe se reflectă pozitiv în statisticile și rapoartele de activitate ale birocrățiilor de stat. Chiar și cu plata voluntară și rapidă a acestor creanțe, costurile atât pentru societatea comercială cât și pentru instituția publică deseori depășeau valorile nominale ale creanțelor încasate.

Firește, toate acestea s-au tradus cu încărcarea instanțelor și generarea altor costuri secundare pentru acestea, până și în cazurile unor respingeri rapide ale opozițiilor formulate.

6. Opoziția respectivă nu reprezintă un obstacol în calea evaziunii fiscale sau fraudei, și nu îmbunătățește colectarea creanțelor fiscale

În privința colectării creanțelor fiscale, instanțele de judecată în general au respins acest tip de opoziție, fiind lipsite de interes. Astfel cum s-a reținut în practica judiciară, potrivit normelor de procedură fiscală, colectarea creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis chiar de organele fiscale. Așadar, ANAF nu are nevoie de o hotărâre judecătorească pentru realizarea creanțelor fiscale, întrucât poate proceda la executarea lor prin emiterea titlului executoriu. Ca urmare, demersul în justiție pentru obținerea unei hotărâri de obligare la plata creanței fiscale este **lipsit de interes**. Obligarea prin hotărâre judecătorească la plata creanțelor nu reprezintă o reparare eficientă a prejudiciului, în condițiile în care reclamanta **oricum putea trece direct la executarea creanței**.

Modificările introduse prin OUG nr. 54/2010 pretind a combate evaziunea fiscală și alte tipuri de fraude. În realitate, persoanele care urmăresc să comită astfel de fapte grave, o pot face fără probleme printr-o procedură de eludare relativ simplă. Inițial se procedează la majorarea capitalului social, cu includerea unui nou asociat în firmă, apoi se face o cesiune către acest nou asociat, fără a mai fi supusă opoziției pentru cesiunea către terți. Alternativ, este posibilă inclusiv transformarea SRL-ului în SA, și cesiunea acțiunilor, care de asemenea nu mai este supusă acestei opoziții.

Așadar, în realitate, combaterea fraudei sau evaziunii nici nu are loc, ci doar se îngreunează activitatea tuturor operatorilor economici care, dintr-o varietate de motive, nu doresc sau nu pot să implementeze aceste operațiuni alternative de ocolire a opoziției cu suspendare.

Faptele de fraudă și evaziune sunt oricum sancționate inclusiv penal și pentru ele există numeroase alte norme de combatere,

inclusiv în legea societăților, dar și în reglementările privind insolvența, cele fiscale, cele penale. Spre exemplu, în țările dezvoltate nu există această opoziție, fraudă fiind de regulă combătută prin anularea actelor încheiate în perioada suspectă în cadrul procedurii de insolvență – instrumente implementate și în legislația românească specifică.

7. Modificarea cerințelor de capital social minim pentru SRL-uri

Distinct de problema opoziției, se prevede eliminarea capitalului social minim de 200 RON în cazul SRL-ului, având în vedere că în contextul actual această sumă este una insignifiantă raportat la evoluția economică a României. Mai mult, capitalul social, deși este amintit drept „gajul general al creditorilor chirografari”, nu este ținut ca o rezervă la dispoziția eventualilor creditori. El nu reprezintă nimic altceva decât un alt element în bilanțul societății (respectiv, o datorie a societății față de asociați, care în cazul lichidării, după satisfacerea tuturor celorlalte datorii, ar reveni înapoi asociaților).

În acest sens, impunerea unui prag minim și a prezentării foii de vărsământ instituie birocrăție suplimentare în vederea înregistrării unei firme, fără vreo consecință practică ținând cont de faptul că banii pot fi cheltuiți apoi în demersurile afacerii.

De asemenea, pe lângă nivelul insignifiant al pragului minim, precizăm că eliminarea acestuia ar alinia România la standardul altor state europene în care nu există cerința unui capital social minim (Belgia, Cehia, Danemarca, Finlanda, Franța, Grecia, Irlanda, Italia, Țările de Jos, Suedia, Regatul Unit), dar și a unor state din alte regiuni de pe glob (S.U.A., Canada, Chile, China, Egipt, Hong Kong, Japonia, Noua Zeelandă).

Studiile realizate cu privire la pragurile minime de capital social arată că acolo unde ele sunt mici sau insignifiante, precum cazul României, acesta nu reprezintă nici un indicator relevant pentru firmă, nici o garanție veritabilă pentru creditori. Acest lucru este cu atât mai mult adevărat acolo unde fondurile subscribe drept capital social pot fi apoi imediat retrase și utilizate pentru acoperirea cheltuielilor firmei, așa cum este și cazul României.

Nu doar atât, dar au fost observate efecte pozitive ca urmare a eliminării pragurilor minime de capital social, făcând mai ușoară înregistrarea afacerilor mici și mijlocii, atrăgând investiții și creșterea economică. Având în vedere jurisprudența CJUE cu

privire la libertatea de mișcare, care permite înregistrarea afacerilor în alte state membre cu regimuri mai permissive, s-a observat fenomenul exodului către jurisdicțiile unde astfel de reguli sunt mai simple (World Bank Annual Report 2014, *Why are minimum capital requirements a concern for entrepreneurs?*).

Pentru aceste motive se propune eliminarea pragului minim de 200 RON a capitalului social cu privire la SRL-uri, vărsarea sa înainte de înregistrării și prezentarea foii de vărsământ în procedura de înregistrare, precum și cu privire la sancționarea administratorilor care încep operațiunile în numele SRL-ului înainte de vărsarea capitalului social.

8. Alte modificări vizate

Se fac alte scurte modificări cu privire la posibilitatea invocării motivelor de nulitate și a solicitării suspendării efectelor hotărârii la care se exprimă opoziție.

Ținând cont de faptul că opoziția nu tinde, nici măcar în cazul admiterii, la anularea hotărârii ci la obligarea la acoperirea unui prejudiciu, este neavenită trimiterea la prevederile normei privind motivele de nulitate (art. 57), fapt considerat în literatura de specialitate o greșeală de redactare. Aplicabilitatea soluțiilor respective prevăzute pentru acțiuni în anulare este improprie pentru o acțiune cu natura juridică a răspunderii civile.

Pentru aceleași motive, se înlătură și trimiterea la aplicabilitatea suspendării în cazul opoziției, având în vedere că scopul final al opoziției este obligarea la repararea unui prejudiciu printr-o plată, fiind o acțiune în răspundere civilă, iar efectele hotărârii asociaților nu pot fi împiedicate. În cazul în care hotărârea produce într-adevăr un prejudiciu, instanța obligă la repararea acestuia, iar suspendarea nu face decât să întârzie desfășurarea firească a activității societății.

Atât incidența normei privind motivele de nulitate, cât și a normei privind suspendarea efectelor hotărârii societății sunt în mod firesc reglementate pentru acțiunea în anulare. Scopul final al acesteia este chiar anularea și împiedicarea definitivă a producerii efectelor hotărârii, iar în acest sens invocarea unor motive care tind la constatarea nulității este normală, tinzând spre același rezultat. În mod similar, suspendarea efectelor până la anularea definitivă a hotărârii este la fel justificată.

Același lucru nu poate fi spus însă despre opoziție, acțiune al cărui scop și rezultat nu sunt împiedicarea producerii efectelor hotărârii,

ci obligarea la plata unei despăgubiri pentru prejudiciul generat de aceasta.

9. Concluzie

Standardul practicii în restul țărilor din Uniunea Europeană este reprezentat pe de o parte de posibilitatea asociațiilor să își stabilească propriile reguli privind transferul părților sociale, și pe de altă parte de cesiunea liberă de orice termen de suspendare mai mult sau mai puțin cert și previzibil.

România deviază de la această practică europeană prin instituirea unor reguli rigide în lege, fără posibilitate de derogare prin voința asociațiilor, precum și prin instituirea perioadei de suspendare de 30 de zile la cesiunea părților sociale, cu posibilitatea prelungirii până la soluționarea oricăror opoziții exprimate. Toate acestea fără un efect util practic pentru creditori, însă cu costuri enorme pentru întreg mediul de afaceri.

Întârzierile cauzate nici nu sunt previzibile. Termenul de **30 de zile** începe să curgă de la data publicării hotărârii în Monitorul Oficial, dar acest lucru depinde de timpul în care hotărârea este procesată și trimisă spre publicare de către ONRC, care poate dura și alte câteva săptămâni. În cazul cel mai fericit, cesiunea poate dura **45-60 zile**. Dacă se exprimă o opoziție, chiar și pentru sume nescadente sau derizorii, durata se poate întinde pe încă **6-12 luni**. Chiar dacă suma creditorului este recunoscută și achitată, întârzierea tot are loc atât timp cât este necesară soluționarea dosarului.

Astfel de restricții cauzează fricțiune și blocaje, deseori fiind cauza chiar a unor eșecuri complete ale tranzacțiilor negociate, a unor creșteri nejustificate a costurilor de tranzacție comparativ cu alte jurisdicții, dar și a apariției unor pierderi economice sociale de tipul „*deadweight loss*”.

O mișcare spre liberalizarea lor reprezintă o scădere importantă a costurilor de tranzacționare și o creștere a vitezei și ușurinței cu care se desfășoară și dezvoltă afacerile. Iar evoluția regulilor de guvernare corporativă eficiente s-a dovedit a rezulta mai degrabă din practica pieței prin adoptarea unor soluții proprii, nu impunerea unei reguli unitare și rigide de sus în jos din partea statului, inclusiv cu privire la transferul părților sociale (Lecia Vicente, *The Requirement of Consent for the Transfer of Shares and Freedoms of Movement: Toward the Liberalization of Private Limited Liability Companies. A comparative study of the laws of Portugal*,

	<p><i>France, Italy, Spain, the United Kingdom and the United States and its interplay with EU law).</i></p> <p>Concurența jurisdicțională pentru atragerea investițiilor s-a arătat a fi una din principalele cauze ale reformelor legale în acest sens în alte țări, iar România a rămas dramatic în urmă, fiind printre ultimele în clasamentul World Bank pentru ușurința cu care se fac afaceri în Uniunea Europeană.</p>
2. Schimbări preconizate	<p>Se prevede în principal posibilitatea asociațiilor societăților cu răspundere limitată să stabilească prin actul constitutiv reguli proprii cu privire la condițiile transferului părților sociale către terți, prin modificarea art. 202 alin. (2).</p> <p>De asemenea, se aliniază reglementarea cesiunii părților sociale cu standardul european, prin abrogarea prevederilor introduse prin OUG nr. 54/2010 care au dat naștere unei supra-birocrații cu privire la opoziția prevăzută de art. 202 alin. (2¹)-(2⁴). Se abrogă și alin. (3) al art. 203, introdus prin aceeași ordonanță în legătură cu prevederile anterior menționate, și redundant prin raportare la art. 204 alin. (4).</p> <p>Se elimină pragul minim de 200 RON a capitalului social cu privire la SRL-uri, vărsarea sa înaintea înregistrării și prezentarea foi de vărsământ în procedura de înregistrare, precum și sancționarea administratorilor care încep operațiunile în numele SRL-ului înainte de vărsarea capitalului social.</p> <p>Se fac alte scurte modificări cu privire la posibilitatea invocării motivelor de nulitate și a solicitării suspendării efectelor hotărârii contestate, ținând cont de faptul că opoziția nu tinde, nici măcar în cazul admiterii, la anularea hotărârii ci la obligarea la acoperirea unui prejudiciu, având natura juridică a unei acțiuni în răspundere civilă.</p> <p>Se corelează de asemenea o trimitere în art. 204 la aplicabilitatea art. 17 alin. (1) cu privire la deținerea calității de asociat unic în cazul continuării societății în această formă dintr-un SRL pluri-personal, declarație care nu mai este aplicabilă ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 102/2020.</p>
Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 3-a	
Impactul socio-economic al proiectului de act normativ	
1. Impact macroeconomic	Nu este cazul.
2. Impact asupra mediului de afaceri	Impactul asupra mediului de afaceri este necontestabil mare. Legea va economisi peste 30 de zile pentru fiecare SRL în care are loc o cesiune de creanțe către un terț, sau orice achiziție a unei afaceri. În realitate, timpul economisit poate fi între 1-2 luni și până la 1-2 ani , de la caz la caz.

	<p>Alinierea reglementării române cu standardul european va ușura enorm tranzacțiile atât naționale, cât și transfrontaliere, va scădea costul de a face afaceri în România, va crește previzibilitatea, și va elimina o birocrăție considerabilă care îngreunează în prezent acest tip de tranzacții. De asemenea, crește libertatea asociațiilor de a-și stabili propriile reguli de guvernare corporativă cu privire la cesiunea părților sociale.</p> <p>Simplificarea procedurii de înregistrare, precum și eliminarea pragului minim cu privire la capitalul social al SRL-ului este de așteptat să producă aceleași efecte pozitive pentru economia României care au avut deja loc în alte state care au adoptat această soluție.</p>					
3. Impact social	Nu este cazul.					
4. Impact asupra mediului	Nu este cazul.					
5. Alte informații	Nu este cazul.					
Secțiunea a 4-a Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)						
Nu este cazul.						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
(iii) transferuri între unități ale administrației publice						
(iii) Alte cheltuieli						

(iiii) Cheltuieli de capital						
b) bugetele locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugetele locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calculele detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații						

Secțiunea a 5-a	
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Proiecte de acte normative suplimentare	Nu este cazul.
2. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în materie	Nu este cazul.
3. Decizii ale Curții Europene de Justiție și alte documente	Nu este cazul.
4. Evaluarea conformității	Nu este cazul.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul.
6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a	
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul prezentului act normativ	Nu este cazul.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care prezentul act normativ are ca obiect activități ale	Nu este cazul.

acestor autorități, în condițiile <i>Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale</i> la elaborarea proiectelor de acte normative	
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile <i>Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente</i>	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Necesită avizul Consiliului Legislativ, Consiliului Economic și Social.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ	Nu este cazul
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării prezentului act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice.	Nu este cazul.
3. Alte informații	
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a prezentului act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul

În numele inițiatorilor:

Deputat USR Claudiu Iulius Gavril Năsui

Deputat PSD Sorin Lazăr

LEGE pentru simplificarea și debirocratizarea transferului de părți sociale și a vărsării capitalului social
prin modificarea Legii nr. 31/1990 privind societățile

Nr. Crt.	Nume Prenume	Deputat / Senator	Grup Parlamentar	Semnătură
1	NASUI CLAUDIU	Dep	USR	
2	PRUNĂ CRISTINA - MĂRSĂLINA	Dep	USR	
3	Dan Barna	Dep	USR	
4	Lazari Șorin	Dep	PSD	
5	RĂDUȚ VIOLETA	DEP	PSD	
6	Petru Florin Măurel	DEP	PSD	
7	DOBRIȚĂ IONELA VIORELA	DEP	PSD	
8	POP ANDREI	DEP	PSD	
9	PROȘTEANU LIVIU - IONUȘ	DEP	USR	
10	TOMĂ CĂT	DEP	PSD	
11	PODESU NICOLAE DANIEL	DEP	USR	
12	OPESANU DANIELA	DEP	PSD	
13	Reșmeișă P. Crințom	SEN	PSD	
14	Șporiuc Valeriu	DEP	USR	
15	Cristina Iancuș	DEP	USR	
16	Rădeanu Bogdan	DEP	USR	
17	Oprescu Ștefan Rode	Sen	PSD	
18	Dobos Vlad	DEP	USR	
19	VIȘAN GEORGE	DEP	PSD	
20	DURUȘ VLAD	DEP	USR	